

som vi nu anse for at være det efter Ejendommens Beliggenhed mest formaals-tjenlige.

Som sagt, det, jeg har ment, naar jeg ved første Behandling talte om at tage de praktiske Hensyn, er dette, at man altid, naar Talen er om en Sag, der skal føres ud i Livet, og navnlig da, naar det er en ny Sag, bør tage i Betragtning, hvorledes den vil blive opfattet af de Folk, overfor hvilke den kommer til at virke. Det er ikke nok, at man rent teoretisk — undskyld, jeg bruger det Udtryk igen — og paa Papiret kan vise, at Sagen er fuldt retfærdig; den maa ogsaa af de paagældende opfattes som værende, i alt Fald relativt, det retfærdigste, man kan faa. Det tror jeg vil være Tilfældet med Kommissionens Flertals Forslag, saaledes som jeg har forelagt det, i meget højere Grad end med de andre Forslag, og jeg skal derfor, idet jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning, meget anbefale det ærede Ting at følge dette og lade Forslaget gaa videre gennem Rigsdagen.

Naar det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), der i øvrigt har renonceret paa at fremsætte sit principale Forslag, nu atter ved Omtalen af sin Stilling til Sagen fandt Anledning til at sige, at det i det hele var tvivlsomt, om man var berettiget til at opkræve en saadan Skat, vil jeg dog protestere mod en saadan Udtalelse. Man vilde da lige saa godt kunne sige, at det var tvivlsomt, om man i det hele havde Ret til at opkræve en hvilken som helst Skat. Her, hvor der oven i Købet er Tale om at beskatte ikke den Indtægt og Formue, den paagældende selv har forskaffet sig, men en Indkomst og Formue, han er kommen i Besiddelse af ved Samfundsforanstaltninger, er det, skulde jeg mene, endnu mindre tvivlsomt, om det er berettiget at kræve Skat deraf, end naar Talen er om den Indkomst og Formue, vi ellers beskatte, baade til Stat og Kommune, den Indtægt og Formue, som den paagældende i mange Tilfælde udelukkende selv har erhvervet sig ved sine Hænders Gerning.

Endelig skal jeg udtale min Glæde over, at det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) dog er — jeg maa maaske have Lov til at sige — saa moderat i sin Opfattelse, at han er klar over, at der ikke er større Sandsynlighed for, at hans principale Standpunkt kan vinde tilstrækkelig Tilslutning, i alt Fald paa dette Tidspunkt, til at blive gennemført, men ikke desto mindre anser det for et saa-

dant Gode at komme til en Beskatning af Værdistigningen, at han alligevel finder, at, selv om han nu ikke har opnaaet det, han helst vilde have, kan det være ganske godt at faa gjort en Begyndelse. Det glæder mig, at det ærede Medlem i Realiteten er enig i, at kan man ikke faa det, man helst vilde have, skal man dog tage det, hvori der ligger et Fremskridt, selv om det ikke er det, man anser for det bedste. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at det ærede Medlem noget svækkede den Glæde, jeg et Øjeblik havde af at høre paa ham, naar han sagde, at han nu dog vilde haabe, at Landstinget ikke vilde gennemføre det her foreliggende Forslag, men at vi paa ny maatte komme til at beskæftige os med denne Sag. Jeg havde sat mere Pris paa det ærede Medlems i øvrigt meget moderate Udtalelser, hvis han havde været enig med mig i, at det vilde være overordentlig ønskeligt, om man kunde føre denne Sag igennem i denne Samling.

Hammerich: Naar den højtærede Minister mod det af mig stillede Forslag indvendte, at det vilde blive betragtet som en Uretfærdighed, at man i 5 Aar beskattede Folk for et Gode, skønt Godet maaske er forsvundet efter 2—3 Aars Forløb, saa indrømmer jeg, at det er en Indvending, der kan gøres. Men den Indvending kan gøres mod enhver Skat af denne Art. Enhver Skat vil kunne blive ubillig gennem Forandring af det Grundlag, hvorpaa den paalignes. Akkurat den samme Indvending kan gøres mod Ejendomsskylden, thi hvis en Ejendom forringes gennem Aarene mellem Vurderingerne, fremkommer der en Ubillighed i Ejendomsskylden. Og Indvendingen kan ligeledes gøres mod den af Flertallet foreslaaede Værdistigningsskat. Jeg kan derfor ikke se, at dette Forhold i mindste Maade skulde gøre mit Forslag mere ildeset end Flertallets, og der er efter min Mening mange andre Grunde, hvorfor mit vil være mere velset.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) har ikke Ret, naar han siger, at det Lovforslag, her ligger, peger mod det Maal, vi skulle naa. Maalet er jo nemlig dette, at den Værdistigning, som Samfundet frembringer, gives til Samfundet. Det naas ikke ved dette Lovforslag. For det første tager man ind under dette Lovforslag en Beskatning af Ting, som ikke skyldes Samfundet, og paa den anden Side tager man ikke af de Ob-